

Pastoral Bir Karnaval Senaryosu

— marcel · 11 Aralık 2012

Düş kemiğe işledi mi kendini nafile,
Mor bir tarlanın iki gözü önüne akar,
Kumbarasındaki tüm ölümleriyle.

Sonrası dalgalı bir curcuna ,
Yüreğine üzümlü kurabiye kokusu sinmiş büyük adamlar,
Bulutları şişirip balon yapan büyük kadınlar.

Hazırlıklar yapılıyor,
Buruk umutlar ütüleniyor,
Lekeli huzursuzluklar yıkanıyor,
Soytarılar çingene ağaçlarını sallıyor,
Masallar yeni baştan giydiriliyor,
Hüzünler traş ediliyor,
İngeleri silinmiş öyküler yeniden işleniyor düş atölyelerinde.

Herkes orada işte,
En yakışıklıları mahşer vakti,
Poseidon tüfekte ördek vurmaya çalışıyor,
Ares çarpışan duygulara binmiş kıkırdıyor,
Afrodit dönme dolabın kapısını kapatmış bir işler çeviriyor,
Bukowski korku tüneline cadılarla içiyor...

Yapraklardan düdükler yapıp ağaçlara üflüyorlar,
Kökünden kurtuluyor kovuğunda sıkışıp da küsen şiirler.
Hayal çıraqları ustalarının göz yaşlarıyla boyuyor renksiz trenleri,
Düş eksperleri, mahzenlerinden çıkarıyorlar yıllanmış tüm rüyaları.

Sonra herkes sürgüsünü çekiyor şehvetlerinin,
Herkes palyaçolar mezarlığına gidiyor tereddütsüz,
Kısa ve kimliksiz bir ziyaret sadece,
Geçmişteki gülüşmelere bir şükran belki de...

Oktay Coşar